

Kontakty z Mediami i
Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 92/19
Luksemburg, 11 lipca 2019 r.

Wyrok w sprawie T-185/17
PlasticsEurope / ECHA

Potwierdzenie zakwalifikowania bisfenolu A jako substancji wzбудzającej szczególnie duże obawy ze względu na jej szkodliwe oddziaływanie na rozrodczość

Bisfenol A jest substancją stosowaną w szczególności jako półprodukt przy produkcji polimerów. Substancję tę wykorzystuje się również, już nie jako półprodukt, przy produkcji papieru termicznego. W dniu 19 lipca 2016 r. Komisja przyjęła rozporządzenie¹, w myśl którego bisfenol A został sklasyfikowany jako substancja oddziałująca szkodliwie na rozrodczość.

Zgodnie z właściwą w tym zakresie procedurą Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail (krajowa agencja ds. bezpieczeństwa sanitarnego żywności, środowiska i pracy) (ANSES, Francja) przedstawiła Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) dokumentację dotyczącą bisfenolu A, w której wskazała, że substancja ta jest wykorzystywana nie jako półprodukt, przy czym nie jest to jej jedyne zastosowanie. Komitet państw członkowskich ECHA jednogłośnie zdecydował na posiedzeniu, że bisfenol A zostanie uznany za substancję budzącą szczególnie duże obawy, spełniającą kryteria określone w art. 57 lit. c) rozporządzenia REACH². W dniu 4 stycznia 2017 r. dyrektor wykonawczy ECHA wydał decyzję o umieszczeniu bisfenolu A na liście substancji określonych w celu ewentualnego umieszczenia ich w wykazie substancji podlegających procedurze udzielania zezwoleń, o którym mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia REACH.

Stowarzyszenie PlasticsEurope reprezentuje interesy unijnych producentów i importerów wyrobów z tworzyw sztucznych, w tym w szczególności czterech przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie wprowadzania na rynek bisfenolu A. W ocenie tego stowarzyszenia, przyjmując decyzję z dnia 4 stycznia 2017 r. bez wyraźnego wyłączenia z umieszczania na liście kandydackiej zastosowań bisfenolu A jako półproduktu, ECHA naruszyła przepisy rozporządzenia REACH. Stowarzyszenie to stoi na stanowisku, że ECHA naruszyła zasadę proporcjonalności i popełniła oczywisty błąd w ocenie przez to, że nie wzięła pod uwagę informacji dotyczących zastosowań bisfenolu A jako półproduktu. Wniosło ono zatem do Sądu Unii Europejskiej skargę o stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora wykonawczego ECHA z dnia 4 stycznia 2017 r.

W wydanym w dniu dzisiejszym wyroku Sąd przypomniał, że substancja wykorzystywana jako półprodukt wyodrębniany w miejscu wytwarzania lub jako półprodukt transportowany nie jest automatycznie wyłączona z zakresu zastosowania wszystkich przepisów rozporządzenia REACH. Substancja taka nie zostaje zatem zwolniona z przewidzianej w tym rozporządzeniu procedury identyfikacji. Wyłączenie przewidziane w art. 2 ust. 8 lit. b) rozporządzenia REACH dotyczy jedynie procedury udzielania zezwoleń. Rozporządzenie to nie stoi natomiast na przeszkodzie możliwości zidentyfikowania danej substancji jako budzącej szczególnie duże obawy, mimo że substancja ta

¹ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/1179 z dnia 19 lipca 2016 r. dostosowujące do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz.U. 2016, L 195, s. 11).

² Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1, sprostowanie Dz.U. 2007, L 136, s. 3).

jest wykorzystywana jedynie jako półprodukt wyodrębniany w miejscu wytwarzania lub jako transportowany półprodukt wyodrębniany.

Sąd wyjaśnił ponadto, że ECHA nie ma obowiązku zamieszczania na „liście kandydackiej substancji” wyraźnej wzmianki o tym, że wpis bisfenolu A na tę listę nie obejmuje zastosowań tej substancji jako półproduktu.

Sąd podkreślił, że jednym z celów kandydackiej listy substancji jest określenie obowiązków dotyczących dzielenia się w ramach łańcucha dostaw oraz z konsumentami informacjami na temat substancji wzbudzających szczególnie duże obawy. Identyfikacja substancji jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy służy polepszeniu poziomu poinformowania społeczeństwa i przedsiębiorstw o grożących ryzykach i niebezpieczeństwach. Sąd uznał zatem, że zaskarżona decyzja jest w pełni zgodna z celem, którym jest dzielenie się w ramach łańcucha dostaw i z konsumentami informacjami na temat substancji wzbudzających szczególnie duże obawy. Sąd stwierdził, że skutki prawne tej decyzji nie wykraczają poza to, co jest właściwe i konieczne do osiągnięcia tego celu.

Sąd stwierdził wreszcie, że zastosowanie danej substancji jako półproduktu jest bez znaczenia, ponieważ informacje odnoszące się do tego zastosowania nie dotyczą swoistych właściwości tej substancji, podczas gdy identyfikacja i włączenie substancji na kandydacką listę substancji odbywa się wyłącznie ze względu na jej swoiste właściwości, a nie ze względu na jej zastosowania.

Sąd oddalił zatem skargę w całości.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu. Odwołanie podlega badaniu w trybie wstępnej procedury dotyczącej jego dopuszczalności. W tym celu powinno ono zawierać wniosek o dopuszczenie do rozpoznania wskazujący istotną kwestię lub istotne kwestie związane z jednolitym stosowaniem, spójnością lub rozwojem prawa Unii, których dotyczy odwołanie.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Kontakt prasowy: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” 📡 (+32) 22964106